

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er et led i bestræbelserne på at tilvejebringe skattemæssig ligestilling mellem den gifte mand og kvinde.

Efter lovforslaget skal hver af ægtefællerne betale skat af sin formueindkomst og af sin formue. Skatten af ægtefællernes formueindkomst skal dog beregnes ved, at deres samlede formueindkomst tillægges eller, hvis den er negativ, fradrages i den ægtefælles arbejdsindkomst, der er højst. Det således beregnede skattebeløb fordeles forholdsmæssigt mellem ægtefællerne. Formueskatten beregnes på tilsvarende måde på grundlag af ægtefællernes samlede formue og fordeles forholdsmæssigt mellem dem.

Kommuneskat, amtskommunal skat, folkepensionsbidrag, dagpengebidrag m. v. beregnes som hidtil som procentdele af hver ægtefælles ansatte skattepligtige indkomst.

Endvidere stilles der forslag om, at reglerne om medhjælpende hustruer finder tilsvarende anvendelse, hvor manden er medhjælper i ægteparrets fælles erhvervsvirksomhed.

Endelig foreslås det, at ægtefællernes gensidige subsidiære skattehæftelse normalt skal bortfalde. Ægtefællerne bliver også herved i højere grad uafhængige af hinanden i skattemæssig henseende.

Disse ændringer nødvendiggør ændringer såvel af kildeskatteloven som af en række af de øvrige skattelove. Der vil endvidere senere ved et ændringsforslag til dette lovforslag eller ved et selvstændigt lovforslag blive stillet forslag om de ændringer i sømandsskatteloven, der er nødvendige for at tilpasse denne til nyordningen. Endvidere kan der blive tale om en tilpasning af skattekontrolløven til de nye regler.

Almindelige bemærkninger.

Ved gennemførelsen af kildeskatten i 1970 blev sambeskatningen af ægtefæller ophævet på væsentlige områder, idet den gifte kvinde blev særskilt skattepligtig af de fleste arter af indkomst. Denne udvikling er fortsat i de følgende år. Senest er ved lov nr. 255 af 12. juni 1975 området for den særskilte beskatning udvidet til at gælde visse pensionsydelse omfattet af pensionsbeskatningsloven samt underholdsbidrag, gaver og legater.

Efter denne udvikling er det stort set alene ægtefællernes formueindtægter og formueudgifter, der fortsat er undergivet sambeskatning, idet disse indgår i opgørelsen af mandens skattepligtige ind-

komst. Endvidere svarer manden stadig formueskat af ægtefællernes samlede formue.

Når man hidtil er vejet tilbage fra at foreslå særbeskatning på disse områder, skyldes det bl. a. frygten for, at ægtefællerne ved i sig selv lovlige skattemæssige transaktioner skal kunne fordele formueindtægterne og -udgifterne mellem sig på en skattemæssig fordelagtig måde. Familier med formue vil derved kunne opnå betydelige skattebesparelser i forhold til familier uden væsentlig formue.

Det radikale venstre stillede i folketingssamlingen 1974-75 forslag til folketingsbeslutning om, at der skulle fremsættes forslag om ophævelse af sambeskatningen på grundlag af Dahlgaard-udvalgets betænkning. Forslaget bortfaldt, da der blev vedtaget en dagsorden, hvorefter regeringen opfordres til at fortsætte bestræbelserne på at ligestille ægtefællerne i skattemæssig henseende.

Under behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning blev der af ministeren for skatter og afgifter givet tilsagn om, at han i næste folketingssamling som et minimum ville fremsætte lovforslag, der åbner mulighed for, at indtægter og fradrag, der har tilknytning til formuen, og som efter de gældende regler indgår i mandens indkomstopgørelse, kan henføres til hustruens indkomst, når denne er større end mandens.

De foreslåede regler, der i væsentligt omfang har et forbillede i de svenske regler om ægtefællebeskatning, går ud på, at hver ægtefælle skal opgøre og selvangive sin arbejdsindkomst og sin formueindkomst. Arbejdsindkomsten omfatter ikke alene arbejdsindtægter, men også øvrige indtægter af den art, der efter de gældende regler indgår i den særskilte hustruindkomst. Heri fragår på tilsvarende måde de udgifter m. v., der efter deres art vedrører særskilt hustruindkomst.

Hver ægtefælle skal som nævnt ligeledes selvangive sin formueindkomst og sin formue. Formueindkomsten omfatter afkast af formuen, herunder overskud eller underskud af ejerbolig.

Det afgørende for, hvem af ægtefællerne der skal selvangive en given indkomst eller formue, skal i almindelighed være, hvem af dem der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over aktivet eller hæfter for forpligtelsen. Hver ægtefælle råder over de aktiver, han har indført i formuefællesskabet, samt over sit særlige. Formueindkomst vedrørende et formuegode, der indgår i den anden ægtefælles virksomhed, skal dog beskattes hos denne.